

Като не можахъ да ме намѣрижъ, тѣ впрѣгнѣхъ единъ отъ тѣхнитѣ конѣ и отидохъ на пазаръ. Когато утихнѣ всичко, азъ станѣхъ полека, излѣзохъ на полето и се качихъ на едно баирче и отъ тамъ взехъ да ревя.

Като чухъ гласътъ ми, всички найскачахъ вѣнъ:

— Ето го! — казваше момчето.

— Къдѣ ли е било? — попита господарката.

Азъ полегка легка стигнѣхъ у дома и тѣ ме приехъ радостно. На другия пазаръ направихъ сѣщото и пакъ се отгървахъ отъ работа. Но на третия седмица ми излѣзе солено. Тѣкмо що излизахъ изъ трѣнѣто, чухъ че кучето залая и господарътъ ми се развика: „Дръжъ! Извади го отъ дупката му! Разкъсай го на парчета! Довлечи при мене това проклѣто животно!“ Кучето се спусти на върху ми и тукъ ме ухапа, тамъ ме задърпа — та щѣше да ме разкъса. Като се видѣхъ на тѣсно, азъ се засилихъ и безъ да гледамъ болкитѣ и хрусталака, хвукнѣхъ изъ градината. Тѣкмо да искочѣ изъ вратата, господарътъ ми ме хванѣ. Той взе една голѣма тояга и взе да ме бие. Тоягата се огъваше по гърба ми — азъ бѣхъ добръ наказанъ за своята постѣпка.

Отъ тогава господарътъ ми се отнасяше много строго съ мене. Той ме вързваше и затварѣше добръ, но азъ пакъ намирахъ леснина да излѣза: прѣяждахъ вѣжето. Счувахъ подпorkата и др. Така щото отъ день на день ставахъ по лошо, но и по-вече бой ядѣхъ. Веднѣжъ влѣзохъ въ градината и изпотѣпкахъ всичкия зеленчукъ; другъ нѣтъ изпотѣпкахъ малкитѣ пилета и патенца що бѣхъ изъ двора. Станѣхъ нетѣрпимъ. Отъ бой и гладъ